



МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАКАЗ

м. Київ

24 05 20 19 р.

№ 423

Про затвердження стандарту
вищої освіти за спеціальністю
232 «Соціальне забезпечення»
для другого (магістерського)
рівня вищої освіти

Відповідно до частини шостої статті 10, підпункту 16 частини першої статті 13 Закону України «Про вищу освіту», Положення про Міністерство освіти і науки України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 року № 630, з урахуванням Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 01 червня 2016 року № 600 (в редакції наказу Міністерства освіти і науки України від 21 грудня 2017 року № 1648),

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити стандарт вищої освіти за спеціальністю 232 «Соціальне забезпечення» галузі знань 23 «Соціальна робота» для другого (магістерського) рівня вищої освіти, що додається.
2. Установити, що стандарт вищої освіти, затверджений пунктом 1 цього наказу, вводиться в дію з 2019/2020 навчального року.
3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра Рашкевича Ю. М.

Міністр

Л. М. Гриневич

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства
освіти і науки України
24.05.2019 р. № 723

СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ _____ Другий (магістерський) _____
(назва рівня вищої освіти)

СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ _____ Магістр _____
(назва ступеня вищої освіти)

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ _____ 23 Соціальна робота _____
(шифр та назва галузі знань)

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ _____ 232 Соціальне забезпечення _____
(код та найменування спеціальності)

Видання офіційне

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**Київ
2019**

I. Преамбула

Стандарт вищої освіти України: другий (магістерський) рівень, галузь знань 23 «Соціальна робота», спеціальність 232 «Соціальне забезпечення».

Затверджено і введено в дію наказом Міністерства освіти і науки України від 24.05.2019 р. № 723.

Стандарт розроблено членами підкомісії зі спеціальності 232 «Соціальне забезпечення» Науково-методичної комісії № 12 з охорони здоров'я та соціального забезпечення сектору вищої освіти Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України та Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України:

Гусак Наталія Євгеніївна, <i>секретар підкомісії</i>	кандидат соціологічних наук, доцент, завідувач кафедри Школа соціальної роботи Національного університету «Києво-Могилянська академія»
Докаш Віталій Іванович	доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри соціології філософсько-технологічного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича
Шаповалова Тетяна Вікторівна	кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри соціології та соціальної роботи Національного університету «Львівська політехніка»
Ярошенко Алла Олександрівна <i>голова підкомісії</i>	доктор філософських наук, професор, завідувач кафедрою соціальної політики Факультету соціально-економічної освіти Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

Стандарт розглянуто та схвалено на засіданні підкомісії 232 «Соціальне забезпечення» науково-методичної комісії № 12 з охорони здоров'я та соціального забезпечення Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України (протокол № 6 від 17.03.2016).

Стандарт розглянуто на засіданні сектору вищої освіти науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України (протокол № 15 від 23.05.2017).

Фахову експертизу здійснювали:

Варбан Марина Юріївна	кандидат психологічних наук, менеджер з розвитку ресурсів технічної допомоги, Міжнародний благодійний фонд «Міжнародний Альянс з ВІЛ/СНІД в Україні» (Альянс громадського здоров'я / Alliance for Public Health)
Толстоухова Світлана Валентинівна	кандидат педагогічних наук, голова ВГО «Ліга соціальних працівників»
Мельник Людмила Пилипівна	завідувач кафедри соціальної роботи та соціальної педагогіки Кам'янець-Подільського Національного університету імені Івана Огієнка

Методичну експертизу здійснювали:

Калашнікова Світлана Андріївна	доктор педагогічних наук, професор, директор Інституту вищої освіти НАПН України; Національний експерт з реформування вищої освіти Програми ЄС Еразмус+
Луговий Володимир Іларіонович	доктор педагогічних наук, професор, дійсний член, перший віце-президент НАПН України, Національний експерт з реформування вищої освіти Програми ЄС Еразмус+, член BFUG – Україна
Таланова Жаннета Василівна	доктор педагогічних наук, доцент, с.н.с., менеджер з аналітичної роботи Національного Еразмус+ офісу в Україні

Стандарт розглянуто Міністерством соціальної політики України та Федерацією роботодавців України.

Стандарт розглянуто після надходження всіх зауважень та пропозицій та схвалено на засіданні підкомісії зі спеціальності 232 «Соціальне забезпечення» Науково-методичної комісії № 12 з охорони здоров'я та соціального забезпечення Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України (протокол № 12 від 14.11.2018).

Стандарт погоджено рішенням Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти від 16.04.2019 р. № 4.

II Загальна характеристика

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський) рівень
Ступінь вищої освіти	Магістр
Галузь знань	23 Соціальна робота
Спеціальність	232 Соціальне забезпечення
Освітня кваліфікація	Магістр з соціального забезпечення
Кваліфікація в дипломі	Ступінь вищої освіти – Магістр Спеціальність – Соціальне забезпечення Спеціалізація – (зазначити назву спеціалізації, за наявності) Освітня програма (зазначити назву)
Опис предметної області	<p>Об'єкти вивчення: система суспільно-економічних заходів, спрямованих на матеріальне забезпечення населення від соціальних ризиків.</p> <p>Цілі навчання: підготовка фахівців в сфері соціального забезпечення, здатного розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі соціального забезпечення або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.</p> <p>Теоретичний зміст предметної області: поняття, концепції, принципи соціального розвитку особи і громад та їх використання для пояснення закономірностей соціально-економічних процесів, соціального захисту й надання допомоги вразливим групам населення.</p> <p>Методи, методики та технології: Загальні: загально-управлінські, загально-наукові, наукового дослідження. В сфері соціального забезпечення: соціально-економічні, організаційно-розпорядчі, правові, соціологічно-статистичні, психологічні, діагностичні, метод соціального забезпечення в громаді.</p> <p>Інструменти та обладнання: сучасні універсальні та спеціалізовані інформаційні системи та програмні продукти, що застосовуються в соціальній сфері та в сфері наукового дослідження.</p>
Академічні права випускників	Продовження навчання для здобуття третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти. Набуття додаткових кваліфікацій в системі післядипломної освіти.

III Обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти

Обсяг освітньої програми магістра:	освітньо-професійної програми становить 90 кредитів ЄКТС; освітньо-наукової становить 120 кредитів ЄКТС. Мінімум 35% обсягу освітньої програми має бути спрямовано на загальні та спеціальні (фахові) компетентності
---	---

за спеціальністю, визначених стандартом вищої освіти.

IV Перелік компетентностей випускника

Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі соціального забезпечення або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог
Загальні компетентності	<ol style="list-style-type: none"> 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. 2. Здатність розробляти і управляти проектами. 3. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт. 4. Здатність спілкуватися іноземною мовою. 5. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні. 6. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності). 7. Навички міжособистісної взаємодії. 8. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість. 9. Здатність генерувати нові ідеї (креативність). 10. Здатність працювати в команді.
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності	<ol style="list-style-type: none"> 1. Здатність до використання сучасних теорій, методологій і методів соціальних та інших наук стосовно до завдань фундаментальних і прикладних досліджень у галузі соціального забезпечення. 2. Здатність планувати та здійснювати соціальні дослідження з метою виявлення й аналізу соціально значимих проблем і факторів досягнення соціального благополуччя різних груп населення. 3. Здатність до впровадження методів і технологій інноваційного практикування та управління в системі соціального забезпечення. 4. Здатність до критичного оцінювання соціальних наслідків політики у сфері прав людини та сталого розвитку суспільства. 5. Здатність доводити знання та власні висновки до фахівців та нефахівців. 6. Здатність налагоджувати соціальну взаємодію, співробітництво, попереджати та розв'язувати конфлікти. 7. Здатність розробляти і впроваджувати програми соціального захисту населення. 8. Здатність оптимізувати процеси прийняття управлінських рішень у вирішенні питань соціально-економічної допомоги мало захищених категорій населення. 9. Здатність до оцінки процесу і результату професійної діяльності та якості соціальних послуг. 10. Здатність виявляти професійну ідентичність та діяти згідно

	<p>з цінностями працівника соціальної сфери.</p> <p>11. Вміння інформувати населення щодо форм, методів та засобів надання соціальної допомоги, пенсійного забезпечення та страхування.</p> <p>12. Здатність до формування позитивного іміджу професії, її статусу в суспільстві.</p> <p><i>Додатково для освітньо-професійних програм:</i></p> <p>13. Здатність до розроблення, апробації та втілення соціальних проектів і технологій.</p> <p><i>Додатково для освітньо-наукових програм:</i></p> <p>14. Здатність до узагальнення результатів власних наукових досліджень та їх оприлюднення у формі наукових звітів (тез, статей, доповідей тощо).</p>
--	--

V. Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання

1. Використовувати сучасні теорії, методологію і методи соціальних та інших наук стосовно до завдань фундаментальних та прикладних досліджень у сфері соціального захисту.

2. Критично оцінювати результати наукових досліджень і різні джерела знань щодо соціального забезпечення, формулювати висновки та рекомендації щодо його впровадження.

3. Володіння методами комунікації у застосуванні різних форм взаємодії та спільної діяльності.

4. Застосовувати іноземні джерела при виконанні завдань науково-дослідної та прикладної діяльності, висловлюватися іноземною мовою, як усно, так і письмово.

5. Проектувати теоретичну модель роботи з об'єктами соціального забезпечення в рамках соціальних служб, організацій, установ.

6. Самостійно й автономно знаходити інформацію необхідну для розвитку професійних навичок та якостей.

7. Застосовувати загальне та спеціалізоване програмне забезпечення для вирішення професійних задач та здійснення наукового дослідження.

8. Автономно приймати рішення в складних і непередбачуваних ситуаціях.

9. Організувати спільну діяльність фахівців різних галузей і непрофесіоналів, здійснювати їх підготовку до виконання завдань соціальної допомоги.

10. Пояснювати та надавати обґрунтовані відповіді населенню щодо форм, методів та засобів надання соціальної допомоги, пенсійного забезпечення та страхування.

11. Планувати і проводити наукові дослідження в системі соціального захисту населення та висвітлювати їх результати.

12. Виявляти потреби різних верств населення та розробляти відповідні програми соціального захисту щодо їх вирішення.

13. Аналізувати ефективність реалізації соціально-економічної підтримки населення та здійснювати відповідну корекцію в межах напряму діяльності.

14. Демонструвати ініціативу, самостійність, оригінальність, генерувати нові ідеї для розв'язання завдань професійної діяльності.

15. Визначати можливості конституційного та правового регулювання суспільних відносин, забезпечувати оптимальні моделі соціально-правового супроводу орієнтованих на загальнолюдські цінності.

16. Розробляти програми навчання та обміну досвідом в системі соціального захисту населення.

17. Демонструвати позитивне ставлення до власної професії та відповідати своєю поведінкою етичним принципам і стандартам соціальної роботи.

Додатково для освітньо-професійних програм:

18. Розробляти та апробувати соціальні проекти і технології.

Додатково для освітньо-наукових програм:

19. Проводити самостійні наукові дослідження, які характеризуються академічною цілісністю та оприлюднювати їх у формі наукових звітів (тез, статей, доповідей тощо).

VI Форми атестації здобувачів вищої освіти

Форми атестації здобувачів вищої освіти	Атестація здійснюється у формі публічного захисту (демонстрації) кваліфікаційної роботи.
Вимоги до кваліфікаційної роботи	Кваліфікаційна робота повинна передбачати розв'язання складної задачі або проблеми у галузі соціального забезпечення або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог. Кваліфікаційна робота не повинна містити академічного плагіату, фабрикації та фальсифікації. Кваліфікаційна робота має бути оприлюднена на офіційному сайті закладу вищої освіти, або його структурного підрозділу, або у репозитарії закладу вищої освіти.

VII Вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти

У закладі вищої освіти повинна функціонувати система забезпечення закладом вищої освіти якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості), яка передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- 1) визначення принципів та процедур забезпечення якості вищої освіти;
- 2) здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;
- 3) щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників закладу вищої освіти та регулярне оприлюднення

результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті закладу вищої освіти, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб;

4) забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;

5) забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;

6) забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;

7) забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;

8) забезпечення дотримання академічної доброчесності працівниками закладів вищої освіти та здобувачами вищої освіти, у тому числі створення і забезпечення функціонування ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату;

9) інших процедур і заходів.

Система забезпечення закладом вищої освіти якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості) за поданням закладу вищої освіти оцінюється НАЗЯВО або акредитованими ним незалежними установами оцінювання та забезпечення якості вищої освіти на предмет її відповідності вимогам до системи забезпечення якості вищої освіти, що затверджуються НАЗЯВО, та міжнародним стандартам і рекомендаціям щодо забезпечення якості вищої освіти.

ІХ. Перелік нормативних документів, на яких базується Стандарт вищої освіти

1. Закон України № 1556–VII «Про вищу освіту» // Відомості Верховної Ради(ВВР), 2014, № 37–38;
2. Закон України від 05.09.2017 р. «Про освіту». [Електронний ресурс]. — [Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>];
3. Національний Класифікатор професій ДК 003:2010 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://dovidnyk.in.ua/directories/profesii>.
4. Національна рамка кваліфікацій. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-п>.
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 29.04.15 року № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти». [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/266-2015-%D0%BF>
6. Методичні рекомендації щодо розроблення стандартів вищої освіти, затверджені Наказом Міністерства освіти і науки України від 01 червня 2016 р. № 600 (зі змінами) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/visha-osvita/naukovo-metodichna-rada-ministerstva-osviti-i-nauki-ukrayini/metodichni-rekomendaciyi-vo>

Генеральний директор директорату
вищої освіти і освіти дорослих

О. І. Шаров

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до Стандарту вищої освіти другого (магістерського) рівня, галузі знань 23 «Соціальна робота» за спеціальністю 232 «Соціальне забезпечення»

Стандарт вищої освіти є державним нормативним документом, в якому визначається сукупність вимог до змісту та результатів освітньої діяльності на другому (магістерському) рівні вищої освіти спеціальності 232 «Соціальне забезпечення» галузі знань 23 «Соціальна робота».

Стандарт використовується для визначення та оцінювання освітньої програми, змісту та результатів освітньої діяльності, а також для акредитації освітньої програми.

Мінімум 35% обсягу освітньої програми має бути спрямовано на забезпечення загальних та спеціальних (фахових) компетентностей за спеціальністю 232 «Соціальне забезпечення», визначених цим стандартом. Заклад вищої освіти (наукова установа) (далі разом – ЗВО) визначає додаткові загальні та спеціальні (фахові) компетентностей. Рекомендованим є вибір загальних компетентностей з переліків проекту TUNING (які, проте, не є вичерпними).

ЗВО самостійно розробляє та реалізовує освітні (наукові) програми за спеціальністю із дотриманням вимог цього стандарту, самостійно визначаючи форми навчання та форми організації освітнього процесу з урахування того, що студент має право на вибір навчальних дисциплін в обсязі, що становить не менш як 25 відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС. Здобувачі мають право вибирати навчальні дисципліни, що пропонуються для інших рівнів вищої освіти, за погодженням з керівником відповідного факультету чи підрозділу.

ЗВО самостійно визначає додаткові результати навчання за освітньою програмою та результати навчання окремих дисциплін. Результати навчання мають співвідноситись з компетентностями. Для забезпечення системності та ідентичності при описі результатів навчання рекомендовано використовувати одну із визнаних класифікацій, зокрема за авторством Б. Блума. Результати навчання мають відповідати таким критеріям:

- бути чіткими і однозначними, дозволяючи чітко окреслити зміст вимог до здобувача вищої освіти;
- бути діагностичними (тобто результати навчання повинні мати об'єктивні ознаки їх досягнення чи недосягнення);
- бути вимірюваними (має існувати спосіб та шкала для вимірювання досягнення результату прямими або непрямыми методами, рівнів досягнення складних результатів).

Матриця відповідності визначених Стандартом компетентностей дескрипторам НРК та матриця відповідності визначених Стандартом результатів навчання та компетентностей представлені в Таблицях 1 і 2.

Крім обов'язкових форм атестації здобувачів вищої освіти, визначених у стандартах, заклад вищої освіти може застосовувати додаткові форми атестації.

Таблиця 1.

**Матриця відповідності визначених Стандартом компетентностей
дескрипторам НРК**

Класифікація компетентностей за НРК	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Загальні компетентності				
1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	+	+		+
2. Здатність розробляти і управляти проектами.	+	+	+	+
3. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.	+	+		+
4. Здатність спілкуватися іноземною мовою.	+	+	+	+
5. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.	+	+	+	+
6. Здатність слкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня.	+	+	+	+
7. Володіння навичками міжособистісної взаємодії.	+	+	+	+
8. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість.	+	+	+	+
9. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).	+	+	+	+
10. Здатність працювати в команді.	+	+	+	+
Спеціальні (фахові) компетентності				
1. Здатність до використання сучасних теорій, методологій і методів соціальних та інших наук стосовно до завдань фундаментальних і прикладних досліджень у галузі соціального забезпечення.	+	+		+
2. Здатність планувати та здійснювати соціальні дослідження з метою виявлення й аналізу соціально значимих проблем і факторів досягнення соціального благополуччя різних груп населення.	+	+	+	+
3. Здатність до впровадження методів і технологій інноваційного практикування та управління в системі соціального забезпечення.	+	+	+	+
4. Здатність до критичного оцінювання соціальних наслідків політики у сфері прав людини та сталого розвитку суспільства.	+	+		+
5. Здатність доводити знання та власні висновки до фахівців та нефахівців.	+	+	+	+
6. Здатність налагоджувати соціальну взаємодію, співробітництво, попереджати та розв'язувати конфлікти.	+	+	+	+
7. Здатність розробки і впровадження програм соціального захисту населення.	+	+		
8. Здатність оптимізувати процеси прийняття управлінських рішень у вирішенні питань соціально-економічної допомоги мало захищених категорій населення.	+	+		
9. Здатність до оцінки процесу і результату професійної діяльності та якості соціальних послуг.		+		+
10. Здатність виявляти професійну ідентичність та діяти згідно з цінностями працівника соціальної сфери.	+	+	+	
11. Вміння інформувати населення щодо форм, методів та засобів надання соціальної допомоги, пенсійного забезпечення та страхування.	+	+	+	+
12. Здатність до формування позитивного іміджу професії,			+	+

Класифікація компетентностей за НРК	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
її статусу в суспільстві.				
<i>Додатково для освітньо-професійних програм:</i> 13. Здатність до розроблення, апробації та втілення соціальних проектів і технологій.	+	+		+
<i>Додатково для освітньо-наукових програм:</i> 14. Здатність до узагальнення результатів власних наукових досліджень та їх оприлюднення у формі наукових звітів (тез, статей, доповідей тощо).	+	+	+	+

Матриця відповідності визначених Стандартом результатів навчання та компетентностей

Програмні результати навчання	Інтегральна компетентність	Компетентності																				
		Загальні компетентності										Спеціальні (фахові) компетентності										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4							
1. Використовувати сучасні теорії, методологію і методи соціальних та інших наук стосовно до завдань фундаментальних та прикладних досліджень у сфері соціального захисту.	+	+		+		+	+	+	+			+	+	+		+	+	+	+	+	+	+
2. Критично оцінювати результати наукових досліджень і різні джерела знань щодо соціального забезпечення, формулювати висновки та рекомендації щодо його впровадження.	+	+	+	+		+	+		+			+	+	+	+	+	+	+	+			+
3. Володіння методами комунікації у застосуванні різних форм взаємодії та спільної діяльності.	+	+		+		+	+		+			+	+	+		+	+		+	+		+
4. Застосовувати іноземні джерела при виконанні завдань науково-дослідної та прикладної діяльності, висловлюватися іноземною мовою, як усно, так і письмово.	+	+		+	+	+	+	+	+	+	+	+			+	+		+	+	+	+	+
5. Проектувати теоретичну модель роботи з об'єктами соціального забезпечення в рамках соціальних служб, організацій, установ.	+	+		+			+	+	+	+	+			+		+		+	+	+		+
6. Самостійно й автономно знаходити інформацію необхідну для розвитку професійних навичок та якостей.	+	+		+	+	+		+	+			+	+					+	+			+
7. Застосовувати загальне та спеціалізоване програмне забезпечення для вирішення професійних задач та здійснення наукового дослідження.	+	+		+				+	+	+		+	+				+					+
8. Автономно приймати рішення в складних і непередбачуваних ситуаціях.	+	+		+				+	+					+	+	+	+		+	+		
9. Організовувати спільну діяльність фахівців різних галузей і непрофесіоналів, здійснювати їх підготовку до виконання завдань соціальної допомоги.	+	+		+	+			+	+	+	+	+		+		+	+		+	+		+
10. Пояснювати та надавати обґрунтовані відповіді населенню щодо форм, методів та засобів надання соціальної допомоги, пенсійного забезпечення та страхування.	+	+		+				+	+	+	+			+			+		+	+	+	+
11. Планувати і проводити наукові дослідження в системі соціального захисту населення та висвітлювати їх	+	+		+				+	+	+	+	+	+		+							+

Програмні результати навчання	Інтегральна компетентність	Компетентності													
		Загальні компетентності										Спеціальні (фахові) компетентності			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4
результати.															
12. Виявляти потреби різних верств населення та розробляти відповідні програми соціального захисту щодо їх вирішення.	+	+	+	+			+	+	+		+	+			
13. Аналізувати ефективність реалізації соціально-економічної підтримки населення та здійснювати відповідну корекцію в межах напряму діяльності.	+	+	+	+			+	+	+				+	+	
14. Демонструвати ініціативу, самостійність, оригінальність, генерувати нові ідеї для розв'язання завдань професійної діяльності.	+	+	+	+			+	+	+				+	+	
15. Визначати можливості конституційного та правового регулювання суспільних відносин, забезпечувати оптимальні моделі соціально-правового супроводу орієнтованих на загальнолюдські цінності.	+	+		+				+	+	+	+	+	+	+	
16. Розробляти програми навчання та обміну досвідом в системі соціального захисту населення.	+	+		+			+	+	+					+	+
17. Демонструвати позитивне ставлення до власної професії та відповідати своєю поведінкою етичним принципам і стандартам соціальної роботи.	+	+	+				+	+						+	
<i>Додатково для освітньо-професійних програм:</i> 18. Розробляти та апробувати соціальні проекти і технології.	+	+	+	+			+	+	+					+	+
<i>Додатково для освітньо-наукових програм:</i> 19. Проводити самостійні наукові дослідження, які характеризуються академічною цілісністю та оприлюднювати їх у формі наукових звітів (тез, статей, доповідей тощо).	+			+	+		+	+	+					+	+